

CONTROLUL CONCENTRĂRILOR ECONOMICE ÎNTRE ÎNTREPRINDERI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Lilia GRIBINCEA,

doctor în drept, conferențiar universitar (USM)

REZUMAT

Realizarea pieței interne și a Uniunii economice și monetare, extinderea Uniunii Europene și reducerea obstacolelor internaționale din calea schimburilor și a investițiilor contribuie la reorganizări majore ale societăților, în special sub formă de concentrări.

Asemenea reorganizări trebuie încurajate în măsura în care se respectă cerințele unei concurențe dinamice și pot duce la creșterea competitivității industriei europene, îmbunătățind condițiile de dezvoltare și ducând la creșterea standardului de viață din Uniunea Europeană.

Cuvinte-cheie: controlul concentrărilor între întreprinderi; concentrare; evaluarea concentrărilor; suspendarea concentrărilor.

SUMMARY

The completion of the internal market and of economic and monetary union, the enlargement of the European Union and the lowering of international barriers to trade and investment will continue to result in major corporate reorganizations, particularly in the form of concentrations.

Such reorganizations are to be welcomed to the extent that they are in line with the requirements of dynamic competition and capable of increasing the competitiveness of the European industry, improving the conditions of growth and raising the standard of living in the European Union.

Key-words: control of concentrations between undertakings; concentration; appraisal of concentrations; suspension of concentrations.

Unul din obiectivele stabilite în Uniunea Europeană este instituirea unui sistem care să asigure că, în cadrul pieței comune, concurența nu este denaturată. Activitățile statelor-membre și ale Uniunii Europene trebuie să se desfășoare în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise cu liberă concurență.

Realizarea pieței interne și a uniunii economice și monetare, extinderea Uniunii Europene și reducerea obstacolelor internaționale din calea schimburilor și a investițiilor contribuie la reorganizări majore ale societăților, în special sub formă de concentrări. Asemenea reorganizări trebuie să respecte cerințele unei concurențe dinamice și să ducă la creșterea competitivității industriei europene și la creșterea standardului de viață din Uniunea Europeană. Totuși, este necesar să se asigure că procesul de reorganizare nu provoacă daune durabile concurenței. În acest scop, a fost necesar ca dreptul Uniunii Europene să includă dispoziții care să reglementeze acele concentrări ce pot afecta semnificativ concurența efectivă pe piața comună sau pe o parte semnificativă a acesteia și care să permită controlul eficient asupra tuturor concentrărilor, în ceea ce privește efectul acestora asupra structurii concurenței în Uniunea Europeană. Astfel, la 20.01.2004, a fost adoptat Regulamentul (CE) nr.139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice]¹, (în continuare – Regulamentul (CE) nr.139/2004) și Regulamentul (CE) nr. 802/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr.139/2004 al Consiliului privind controlul con-

centrărilor economice între întreprinderi², (în continuare – Regulamentul (CE) nr. 802/2004).

Regulamentul (CE) nr.139/2004 stabilește³ că o concentrare are dimensiune comunitară în următoarele cazuri:

➤ cifra de afaceri totală realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 5.000 mil. EUR și

➤ cifra de afaceri totală realizată în Uniunea Europeană de către fiecare din cel puțin două întreprinderi implicate depășește 250 mil. EUR,

cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivel comunitar într-unul și același stat-membru.

Pentru situația în care o concentrare nu atinge pragurile sus-menționate, are dimensiune comunitară în cazul în care:

➤ cifra totală de afaceri combinată, realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate, depășește 2.500 de mil. EUR;

➤ în fiecare din cel puțin trei state-membre, cifra totală de afaceri combinată, realizată de toate întreprinderile implicate, depășește 100 mil. EUR;

➤ în fiecare din cel puțin trei state-membre menționate la alineatul precedent, cifra totală de afaceri realizată de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 25 mil EUR și

➤ cifra totală de afaceri realizată în Uniunea Europeană de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 100 mil. EUR,

cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprin-

derile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivel comunitar într-unul și același stat-membru.

Calcularea cifrei de afaceri se efectuează în felul următor⁴:

➤ Cifra totală de afaceri cuprinde sumele obținute de întreprinderile implicate pe parcursul exercițiului financiar anterior din vânzarea de produse și prestarea de servicii făcând parte din activitățile obișnuite ale întreprinderilor în cauză, după deducerea rabaturilor aplicate la vânzare și a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de cifra de afaceri.

➤ Cifra de afaceri, realizată în Uniunea Europeană sau într-un stat-membru, include, după caz, produsele vândute și serviciile prestate întreprinderilor sau consumatorilor în Uniunea Europeană sau în statul-membru în cauză.

Prin derogare, în cazul în care concentrarea constă în achiziționarea unor părți ale uneia sau mai multor întreprinderi, indiferent dacă acestea au sau nu personalitate juridică, pentru vânzător sau vânzători, se ia în considerare numai cifra de afaceri relevantă pentru părțile care fac obiectul concentrării. Totuși, două sau mai multe operațiuni, care au loc pe parcursul unei perioade de doi ani între aceleași persoane sau întreprinderi, sunt tratate ca fiind una și aceeași concentrare, realizată la data încheierii ultimei operațiuni.

➤ În locul cifrei de afaceri pentru instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare pot fi folosite alte elemente de venit. Astfel:

Pentru instituțiile de credit și pentru alte instituții financiare se folosește suma următoarelor elemente de venit, după deducerea taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de aceste elemente, dacă este cazul:

- a. venituri din dobânzi și venituri asimilate;
- b. venituri din valori mobiliare;
- c. venituri din acțiuni și din alte valori mobiliare cu randament variabil;
- d. venituri din participații;
- e. venituri din acțiunile deținute la întreprinderile afiliate;
- f. comisioane de încasat;
- g. profit net din operațiuni financiare;
- h. alte venituri din exploatare.

Pentru societățile de asigurare, valoarea primelor brute subscrise care includ toate sumele încasate sau de încasat, în temeiul unor contracte de asigurare emise de către sau în numele societăților de asigurare, inclusiv primele plătite reasigurătorilor, și după deducerea impozitelor, a contribuțiilor parafiscale sau a taxelor percepute pe baza cuantumului primelor individuale sau a volumului total al primelor.

Potrivit Regulamentului (CE) nr.139/2004⁵, se consideră că **se realizează o concentrare în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma:**

➤ fuzionării a două sau mai multe întreprinderi inde-

pendente anterior sau părți ale unor întreprinderi sau

➤ preluării, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere sau de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare sau de active, fie prin contract sau prin orice alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia sau mai multor întreprinderi sau părți ale acestora.

Controlul decurge din drepturi, contracte sau orice alte mijloace care, fie separat sau combinate și având în vedere considerentele de drept sau de fapt relevante, conferă posibilitatea exercitării unei influențe decisive asupra unei întreprinderi, în special prin dreptul de proprietate sau dreptul de folosință integrală sau parțială asupra activelor unei întreprinderi sau prin drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii, voturilor sau deciziilor organelor unei întreprinderi.

Se consideră că controlul este dobândit de persoane sau întreprinderi care sunt titulare sau beneficiare ale drepturilor în baza contractelor în cauză sau, deși nu sunt titularele acestor drepturi sau beneficiare ale drepturilor în baza acestor contracte, au puterea de a exercita drepturile care decurg din acestea.

Nu se consideră că s-a realizat o concentrare în cazul în care:

➤ Instituțiile de credit sau alte instituții financiare sau societăți de asigurări, ale căror activități obișnuite includ tranzacționarea și negocierea de valori mobiliare în contul lor sau în contul altora, care dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au dobândit în vederea revinderii, cu condiția ca acestea să nu își exercite drepturile de vot conferite de valorile mobiliare în cauză pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii respective, sau cu condiția să își exercite aceste drepturi de vot numai pentru pregătirea cesionării integrale sau parțiale a întreprinderii respective sau a activelor acesteia sau a cesionării valorilor mobiliare în cauză, și ca cesiunea să aibă loc în termen de un an de la data achiziției. Comisia este în drept să prelungească acest termen, la cerere, dacă respectivele instituții sau societăți pot dovedi că cesionarea nu a fost posibilă, în condiții rezonabile, în termenul stabilit.

➤ Controlul este dobândit de o persoană mandată de autoritățile publice în conformitate cu legislația statului-membru privind lichidarea, falimentul, insolvența, încetarea plăților, concordatul sau alte proceduri similare.

➤ Preluarea, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere sau de către una sau mai multe întreprinderi, este realizată de holdingurile financiare menționate la art.5 alin.(3) din a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 adoptată în temeiul art.54 alin.(3) litera g) din tratat privind conturile anuale ale anumitor tipuri de societăți⁶, cu condiția totuși ca drepturile de vot legate de participațiile deținute să fie exercitate, în special în ceea ce privește numirea membrilor organelor de con-

ducere și supraveghere ale întreprinderilor la care dețin participațiile, doar pentru a menține valoarea integrală a investițiilor respective și nu pentru a determina, direct sau indirect, comportamentul concurențial al respectivelor întreprinderi. Potrivit Directivei 78/660/CEE, *holdingurile financiare* sunt societăți al căror obiect unic de activitate este de a achiziționa participații la alte întreprinderi și de a gestiona și valorifica aceste participații, fără a se implica direct sau indirect în gestionarea întreprinderilor în cauză, fără a aduce atingere drepturilor pe care holdingurile financiare le dețin în calitate de acționari.

Comisia, la efectuarea evaluării concentrărilor, ia în considerare următoarele aspecte⁷:

➤ necesitatea menținerii și dezvoltării unei concurențe efective pe piața comună, având în vedere, *inter alia*, structura tuturor piețelor vizate și concurența actuală sau potențială din partea întreprinderilor aflate pe teritoriul sau în afara Uniunii Europene;

➤ poziția pe piață a întreprinderilor implicate și puterea lor economică și financiară, alternativele disponibile furnizorilor și utilizatorilor, accesul acestora la surse de aprovizionare sau piețe și orice alte bariere legale sau de altă natură la intrarea pe piață, tendințele ofertei și cererii pentru bunurile și serviciile relevante, interesele consumatorilor intermediari și finali și evoluția progresului tehnic și economic, cu condiția ca acesta să fie în beneficiul consumatorului și să nu reprezinte un obstacol în calea concurenței.

La realizarea evaluării concentrărilor, Comisia ține cont în special de următoarele:

➤ dacă două sau mai multe societăți-mamă rețin, într-o măsură semnificativă, activitățile de pe aceeași piață ca și societatea în comun, sau de pe o piață situată în amonte sau în aval față de cea a societății în comun sau pe o piață vecină aflată în strânsă legătură cu această piață;

➤ dacă, prin coordonarea care reprezintă consecința directă a creării societății în comun, întreprinderile implicate au posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor sau a serviciilor în cauză.

Concentrările care au dimensiune comunitară trebuie notificate Comisiei înainte de punerea în aplicare și după încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control.

Notificarea poate fi efectuată și în cazurile în care întreprinderile implicate demonstrează Comisiei intenția de bună-credință de a încheia un acord sau, în cazul unei oferte publice, în cazul în care și-au anunțat public intenția de a face o astfel de ofertă, cu condiția ca acordul sau oferta planificată să aibă ca rezultat o concentrare cu dimensiune comunitară.

O concentrare care constă într-o fuziune sau în preluarea controlului în comun, se notifică împreună de către părțile la fuziune sau de către cele care au dobândit controlul în comun, după caz. În toate celelalte

cazuri, notificarea trebuie realizată de persoana sau întreprinderea care preia controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi sau asupra unei părți din una sau mai multe întreprinderi.

Comisia examinează notificarea imediat după primirea acesteia.

În cazul în care ajunge la concluzia că o concentrare notificată nu intră sub incidența Regulamentului (CE) nr.139/2004, Comisia consemnează această constatare printr-o decizie.

Dacă se constată că o concentrare notificată, deși intră sub incidența Regulamentului (CE) nr.139/2004, nu generează îndoieli grave privind compatibilitatea sa cu piața comună, aceasta decide să nu i se opună și o declară compatibilă cu piața comună. Se consideră că decizia de declarare a unei concentrări compatibile include restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării.

În cazul în care Comisia constată că o concentrare notificată nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă, sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, emite o decizie prin care declară concentrarea ca fiind compatibilă cu piața comună.

Se consideră că o decizie prin care se declară o concentrare ca fiind compatibilă, include restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării.

O concentrare care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective de pe piața internă, sau de pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, este declarată incompatibilă cu piața comună.

În cazul în care Comisia constată că o concentrare a fost deja pusă în aplicare și că acea concentrare a fost declarată incompatibilă cu piața comună sau a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții incluse într-o decizie adoptată, Comisia este în drept:

➤ să solicite întreprinderilor implicate să dizolve concentrarea, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării. Dacă prin dizolvarea concentrării nu este posibilă restabilirea situației existente anterior punerii în aplicare a concentrării, Comisia poate adopta orice altă măsură adecvată pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară;

➤ să dispună orice altă măsură adecvată pentru a se asigura că întreprinderile implicate dizolvă concentrarea sau iau măsurile de restabilire a situației prevăzute în decizia sa.

Notificarea autorităților competente ale statului-membru implicat. Comisia poate trimite o concentrare notificată autorităților competente ale statului-membru implicat, printr-o decizie notificată fără întârziere întreprinderilor implicate și autorităților competente ale celorlalte state-membre, în următoarele situații:

A. Un stat-membru poate informa Comisia în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii unei copii a notificării, din proprie inițiativă sau la invitația Comisiei, care informează întreprinderile implicate:

➤ că o concentrare amenință să afecteze semnificativ concurența pe o piață din statul-membru respectiv, care prezintă toate caracteristicile unei piețe distincte sau

➤ că o concentrare afectează concurența pe o piață din statul-membru respectiv, care prezintă toate caracteristicile unei piețe distincte și care nu constituie o parte semnificativă a pieței comune.

B. În cazul în care Comisia consideră că, având în vedere piața produselor sau a serviciilor în cauză și piața geografică de referință, există o astfel de piață distinctă și există o astfel de amenințare fie:

➤ Comisia soluționează ea însăși cazul în conformitate cu Regulamentul (CE) nr.139/2004, fie

➤ Comisia trimite cazul, parțial sau integral, autorităților competente ale statului-membru în cauză în vederea aplicării legislației naționale privind concurența statului respectiv.

C. Dacă, totuși, Comisia consideră că nu există o astfel de piață distinctă sau o astfel de amenințare, adoptă o decizie în acest sens, pe care o adresează statului-membru în cauză, și soluționează cazul în conformitate cu Regulamentul (CE) nr.139/2004.

Pentru situația în care un stat-membru informează Comisia că o concentrare afectează concurența pe o piață distinctă de pe teritoriul său, care nu reprezintă o parte semnificativă a pieței comune, Comisia trimite, integral sau parțial, cazul privind piața distinctă în cauză, în situația în care consideră că este afectată o astfel de piață distinctă.

Decizia de a trimite sau nu cazul se adoptă:

➤ ca regulă generală, în termen de cel mult 35 de zile lucrătoare în cazul în care Comisia a decis să nu se opună unei concentrări notificate, o declară compatibilă cu piața internă și nu a inițiat procedura sau

➤ în termen de cel mult 65 de zile lucrătoare de la notificarea concentrării în cauză, în situația în care Comisia a constatat că o concentrare notificată generează îndoieli grave privind compatibilitatea sa cu piața comună și a inițiat procedura, fără a parcurge etapele pregătitoare în vederea adoptării măsurilor necesare pentru a menține sau restabili concurența efectivă pe piața în cauză.

În cazul în care în termenul de 65 de zile lucrătoare, în pofida unei reiterări din partea statului-membru în cauză, Comisia nu a adoptat o decizie privind trimiterea și nici nu a parcurs etapele pregătitoare, se consideră că a adoptat o decizie de trimitere a cazului către autoritatea competentă a statului-membru în cauză în vederea aplicării legislației naționale privind concurența statului respectiv.

Autoritatea competentă a statului-membru în cauză decide cu privire la caz fără întârzieri nejustificate. În termen de 45 de zile lucrătoare de la trimiterea Comisiei, autoritatea competentă a statului-membru în cauză

informează întreprinderile implicate cu privire la rezultatul evaluării preliminare a concurenței și la acțiunile ulterioare pe care propune să le întreprindă, dacă este cazul. Statul-membru în cauză poate suspenda, în mod excepțional, acest termen, în cazul în care întreprinderile implicate nu au furnizat informațiile necesare în conformitate cu legislația sa națională privind concurența. Potrivit Regulamentului (CE) nr.802/2004⁸, se consideră respectat termenul de 45 de zile lucrătoare în cazul în care autoritatea competentă a statului-membru în cauză informează întreprinderile interesate în modul stabilit, înainte de expirarea perioadei.

În cazul în care o notificare este solicitată în conformitate cu legislația națională, termenul de 45 de zile lucrătoare începe să curgă din ziua lucrătoare următoare zilei primirii unei notificări complete de către autoritatea competentă a statului-membru respectiv.

Piața geografică de referință este constituită din zona în care întreprinderile implicate participă la cererea și oferta de produse sau servicii, în care condițiile de concurență sunt suficient de omogene și care poate fi deosebită de zonele învecinate, în special, deoarece condițiile de concurență sunt considerabil diferite în zonele respective. Evaluarea dată trebuie să ia în considerare în special natura și caracteristicile produselor și serviciilor în cauză, existența unor bariere la intrarea pe piață sau a unor preferințe ale consumatorilor, a unor diferențe considerabile între cotele de piață ale întreprinderilor din zona în cauză și zonele învecinate sau diferențele semnificative de preț.

Pentru realizarea sarcinilor care i-au fost atribuite prin Regulamentul (CE) nr.139/2004, Comisia este în drept să efectueze toate inspecțiile necesare la întreprinderi și asociații de întreprinderi.

Funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie, care îi însoțesc pentru a efectua o inspecție, după prezentarea unei autorizații scrise, care menționează obiectul și scopul inspecției, au competența⁹:

➤ de a intra în orice sediu, pe orice teren și în orice mijloace de transport ale întreprinderilor sau ale asociațiilor de întreprinderi;

➤ de a examina registrele și alte evidențe privind activitatea comercială, indiferent de formatul în care sunt păstrate;

➤ de a lua sau de a obține, în orice format, copii sau extrase din astfel de registre sau evidențe;

➤ de a sigila orice sediu al activității comerciale și orice registre sau evidențe pe perioada și în măsura necesară pentru inspecție;

➤ de a solicita oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau al asociației de întreprinderi explicații asupra faptelor sau documentelor legate de obiectul și scopul inspecției și de a înregistra răspunsurile.

Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi trebuie să se supună inspecțiilor dispuse prin decizia Comisiei, care menționează obiectul și scopul inspecției, stabi-

lește data la care aceasta urmează să înceapă și menționează sancțiunile ce urmează a fi aplicate în cazul furnizării unor informații eronate, precum și dreptul de a solicita revizuirea deciziei de către Curtea de Justiție. Comisia adoptă astfel de decizii după consultarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

Dacă funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc constată că o întreprindere se opune unei inspecții, inclusiv sigilării sediilor activității comerciale, a registrelor sau a evidențelor, statul-membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei forțe de ordine echivalente, astfel încât să le permită efectuarea inspecției.

Comisia poate impune prin decizie persoanelor care controlează, direct sau indirect, una sau mai multe întreprinderi sau părți ale acestora, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, amenzi care variază între 1-10% din cifra totală de afaceri a întreprinderii sau a asociației de întreprinderi¹⁰. Astfel, *Comisia impune amenzi în valoare de cel mult 1 % din cifra totală de afaceri a întreprinderii sau a asociației de întreprinderi în cauză în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență:*

- acestea furnizează informații incorecte sau care induc în eroare într-o cerere, o confirmare, o notificare sau o completare la aceasta;

- acestea furnizează informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o cerere simplă de informații;

- acestea furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare sau nu furnizează informații în termenul impus ca răspuns la o solicitare făcută prin intermediul unei decizii;

- acestea furnizează registrele sau celelalte evidențe ale activității comerciale solicitate într-o formă incompletă pe parcursul inspecțiilor efectuate sau refuză să se supună unei inspecții dispuse printr-o decizie;

- ca răspuns la o întrebare formulată de funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc pentru a efectua o inspecție,

- acestea oferă un răspuns incorect sau care induce în eroare;

- acestea nu rectifică în termenul stabilit de Comisie un răspuns incorect, incomplet sau care induce în eroare oferit de un membru al personalului sau

- acestea nu furnizează sau refuză să furnizeze un răspuns complet cu privire la faptele legate de obiectul și scopul unei inspecții;

- sunt rupte sigiliile aplicate de funcționari sau de alte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc.

Comisia poate impune, printr-o decizie, amenzi care nu depășesc 10% din cifra totală de afaceri a întreprinderii în cauză persoanelor care controlează, direct sau indirect, una sau mai multe întreprinderi sau părți ale acestora, întreprinderilor sau asociațiilor de

întreprinderi, în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, acestea:

- nu notifică o concentrare înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazurilor în care sunt autorizate în mod expres în acest sens sau printr-o decizie adoptată de Comisie;

- realizează o concentrare suspendată;

- realizează o concentrare declarată incompatibilă cu piața comună sau nu respectă orice măsură dispusă printr-o decizie privind dizolvarea concentrării;

- nu respectă o condiție sau o obligație impusă printr-o decizie adoptată de Comisie.

La stabilirea valorii amenzii, Comisia va lua în considerare natura, gravitatea și durata încălcării.

De asemenea, Comisia este în drept să aplice printr-o decizie persoanelor care controlează direct sau indirect una sau mai multe întreprinderi sau părți ale acestora, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5% din media zilnică a cifrei totale de afaceri a întreprinderii sau a asociației de întreprinderi în cauză pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere, calculate de la data prevăzută în decizie, pentru a le obliga:

- să furnizeze informațiile complete și corecte pe care le-a solicitat prin decizia adoptată;

- să se supună unei inspecții pe care a dispus-o printr-o decizie adoptată;

- să respecte o obligație impusă printr-o decizie adoptată sau

- să respecte orice măsuri dispuse printr-o decizie adoptată.

Comisia poate fixa valoarea definitivă a penalității-lor cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea care decurge din decizia inițială în cazul în care a fost îndeplinită obligația a cărei respectare era urmărită prin intermediul penalităților cu titlu cominatoriu.

Curtea de Justiție are competență deplină în sensul art.261 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Comisia a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Note:

¹ Publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* L 24/1, 29.1.2004, p.1-22.

² *Ibidem*, L 133, 30.4.2004, p. 1.

³ *Ibidem*, art.2.

⁴ Regulamentul (CE) nr.139/2004, art.5.

⁵ *Ibidem*, art.3.

⁶ Publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* L 222, 14.8.1978, p.1.

⁷ Regulamentul (CE) nr.139/2004, art.2.

⁸ *Ibidem*, art.10, alin.(3).

⁹ Regulamentul (CE) nr.139/2004, art.13 alin.(2).

¹⁰ *Ibidem*, art.14.